

Aanwijzing eener verandering in wetsontwerp n°. 369. — Nader gewijzigd ontwerp van wet n°. 420.

AANWIJZING EENER VERANDERING, gedurende de be-
raadslaging in de Tweede Kamer der Staten-Generaal
gebracht in het gewijzigd ontwerp van wet tot wijzi-
ging en verhooging van de begrooting van uitgaven
van Nederlandsch-Indië voor het dienstjaar 1916. (369).

Op bladzijde 3 is *onderafdeeling* 186 vervallen.

NADER GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET
tot vaststelling van bepalingen in het belang van
de volksvoeding en van eene doelmatige distributie
van goederen (420).

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER
NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen
te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat in de tegen-
woordige buitengewone omstandigheden bepalingen dienen
te worden vastgesteld in het belang van de volksvoeding en
van eene doelmatige distributie van goederen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met
gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden
en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

1. Onze Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel
draagt zooveel mogelijk zorg, dat van de levensmiddelen,
grondstoffen van levensmiddelen, brandstoffen en huishou-
delijke artikelen, door hem aan te wijzen, eene voldoende
hoeveelheid verkrijgbaar is voor alle gemeentebesturen, die
van behoefte daaraan tijdig aan genoemden Minister hebben
doen blijken.

2. De gemeentebesturen dragen zorg, dat van de
goederen, ingevolge het eerste lid door Onzen genoemden
Minister aangewezen en ter beschikking gesteld, steeds vol-
doende hoeveelheden in de gemeente aanwezig en verkrijg-
baar zijn.

Artikel 2.

Onze Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel stelt
de prijzen vast, tegen welke de ingevolge artikel 1 door hem
aangewezen goederen ten hoogste aan den verbruiker mogen
worden te koop aangeboden of verkocht.

Artikel 3.

1. Ten laste van het Rijk wordt gebracht negen tienden
van het bedrag van het nadeelig verschil tusschen de inkoop-
prijzen en de verkoopprijzen, die de gemeente betaalt en
ontvangt, der ingevolge artikel 1 door Onzen Minister van
Landbouw, Nijverheid en Handel aangewezen goederen,
voor zoover de inkoopsprijzen niet hoger zijn dan de door
Onzen genoemden Minister vast te stellen bedragen.

2. Ten laste van de gemeente wordt gebracht een tiende
van het bedrag van het nadeelig verschil in het eerste
lid van dit artikel bedoeld, alsmede het bedrag, waar-
mede de inkoopsprijs het door Onzen Minister van Landbouw,
Nijverheid en Handel vastgestelde bedrag te boven gaat.
De uitgaven, welke krachtens deze wet ten laste der gemeente

blijven, worden als verplichte uitgaven op de begrooting der
uitgaven van de gemeente gebracht.

Artikel 4.

De burgemeesters zijn verplicht:

1°. hunne medewerking te verleenen bij alle door Onzen
Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel ter zake van
de volksvoeding en de voorziening met brandstoffen en huishou-
delijke artikelen voorgeschreven maatregelen;

2°. aan Onzen Minister van Landbouw, Nijverheid en
Handel opgave te doen van de door het gemeentebestuur ter
zake van de volksvoeding en de voorziening met brandstoffen
en huishoudelijke artikelen getroffen maatregelen;

3°. aan Onzen Minister van Landbouw, Nijverheid en
Handel op de door dezen aan te wijzen tijdstippen opgave
te doen van de in de gemeente aanwezige voorraden levens-
middelen, grondstoffen van levensmiddelen, brandstoffen en
huishoudelijke artikelen en van de hoeveelheden, welke als-
nog benodigd zijn.

Artikel 5.

Ieder, die levensmiddelen, grondstoffen van levensmidde-
len, brandstoffen of huishoudelijke artikelen anders dan voor
gebruik door hem zelf of zijn gezin in voorraad heeft, is ver-
plicht van hoeveelheid en aard dier goederen op de door
Onzen Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel bekend
te maken tijdstippen de door dezen verlangde opgaven naar
waarheid te doen bij den burgemeester der gemeente, waar
die goederen zich bevinden.

Artikel 6.

1. Door Onzen Minister van Landbouw, Nijverheid en
Handel kan worden verboden levensmiddelen, grondstoffen
van levensmiddelen en voedermiddelen voor dieren te verwer-
ken of als grondstoffen voor de bereiding van andere levens-
middelen of van voedermiddelen voor dieren te gebruiken,
indien zij, naar zijn oordeel, in den oorspronkelijken toestand
voor de voeding van mensch of dier noodig zijn. Ook kan door
Onzen genoemden Minister zoodanige verwerking of zoodanig
gebruik worden geregeld.

2. Eveneens kan door genoemden Minister de bereiding
van levensmiddelen of voedermiddelen voor dieren worden
verboden of geregeld, indien, naar zijn oordeel, de grond-
stoffen voor de bereiding van andere levensmiddelen of
voedermiddelen voor dieren noodig zijn, en kan door hem
worden verboden bepaalde levensmiddelen, grondstoffen van
levensmiddelen of voedermiddelen voor dieren voor een
ander dan een bepaald doel te gebruiken.

Artikel 7.

Door Onzen Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel
kan in het algemeen of in bepaalde gedeelten des Lands het
verbouwen van bij algemeenen maatregel van bestuur aan te
wijzen gewassen worden verboden, beperkt of niet dan voor-
waardelijk worden toegestaan, indien naar zijn oordeel de
verbouw van andere gewassen van meer belang voor de voe-
ding van mensch en dier is.

Artikel 8.

1. Indien het belang eener doelmatige distributie van
goederen in verband met beperktheid van voorraden of andere
omstandigheden dit, naar zijn oordeel, vordert, kan Onze
Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel bepalen, dat
aflevering van bepaalde goederen slechts zal mogen ge-

schieden overeenkomstig eene door hem vast te stellen distributieregeling.

2. Hij, die goederen, waarvoor eene distributieregeling bestaat, aflevert of ontvangt, is gehouden de verplichtingen na te leven, die hem volgens die distributieregeling zijn opgelegd.

3. Onze Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel is bevoegd prijzen vast te stellen, waartegen goederen in den groothandel, in den tusschenhandel en in het klein ten hoogste mogen worden te koop aangeboden of verkocht.

4. De gemeentebesturen zijn bevoegd omtrent de distributie van goederen onder de goedkeuring van Onzen Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel, bepalingen vast te stellen.

Artikel 9.

1. Ieder is verplicht de opgaven, welke van hem in verband met de distributie van goederen bij schriftelijke vordering door Onzen Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel of op diens last door den burgemeester eener gemeente worden verlangd, naar waarheid te doen.

2. Onze Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel is bevoegd alle goederen, waaromtrent ingevolge het eerste lid van dit artikel of ingevolge artikel 5 opgaven worden gevorderd, in bezit te nemen, overeenkomstig de bepalingen der wet van 3 Augustus 1914, *Staatsblad* n°. 351. Voor de schadeloosstelling worden bons op de Rijks schatkist afgegeven.

Artikel 10.

1. Hij, die nalaat een opgave te doen, als bedoeld bij artikel 5 dezer wet, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie duizend gulden.

2. Hij, die in strijd met het bepaalde in artikel 5 opzettelijk een onjuiste opgave doet, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zes duizend gulden.

3. De goederen, met betrekking tot welke het feit wordt gepleegd, kunnen, voor zoover zij den schuldige toebehooren, met hunne verpakking worden verbeurd verklaard.

Artikel 11.

Overtreding van de verbodsbepalingen of de regelingen, bedoeld in de artikelen 6 en 7, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zes duizend gulden.

Artikel 12.

1. Hij, die eenige verplichting, voorgeschreven bij eene distributieregeling als in artikel 8, eerste lid, bedoeld, opzettelijk niet nakomt of die opzettelijk goederen te koop aanbiedt of verkoopt tegen hogere prijzen, dan door Onzen Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel zijn toegelaten, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste tien duizend gulden.

2. Indien het niet-nakomen van zoodanige verplichting of het te koop aanbieden of verkoopen van goederen tegen hogere prijzen, dan door Onzen Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel zijn toegelaten, aan schuld is te wijten, wordt hechtenis van ten hoogste één jaar of geldboete van ten hoogste zes duizend gulden opgelegd.

3. Goederen, door middel van het feit verkregen, of waarmede of met betrekking tot welke het feit is gepleegd, kunnen, voor zoover zij den schuldige toebehooren, met hunne verpakking, worden verbeurd verklaard.

Artikel 13.

Overtreding van door de gemeentebesturen onder de goedkeuring van Onzen Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel vastgestelde bepalingen, als in artikel 8, laatste lid, bedoeld, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Goederen, door middel van het strafbare feit verkregen, of waarmede of met betrekking tot welke het feit is gepleegd, kunnen, voor zoover zij den schuldige toebehooren, met hunne verpakking worden verbeurd verklaard.

Artikel 14.

1. Hij, die aan een schriftelijke vordering, als bedoeld bij artikel 9, opzettelijk niet voldoet, of die op zoodanige vordering opzettelijk een onjuiste opgave doet, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste één jaar of geldboete van ten hoogste tien duizend gulden.

2. Indien het niet-voldoen aan de vordering of het doen van een onjuiste opgave aan schuld is te wijten, wordt hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zes duizend gulden opgelegd.

3. De goederen, met betrekking tot welke het feit is gepleegd, kunnen, voor zoover zij den schuldige toebehooren, met hunne verpakking worden verbeurd verklaard.

Artikel 15.

1. Hij, die opzettelijk niet voor gebruik van hem zelf of zijn gezin bestemde goederen laat bederven, vernielt, beschadigt, onbruikbaar maakt of wegmaakt, wordt, indien het belang der volksvoeding of der voorziening met brandstoffen of huishoudelijke artikelen of de goede werking eener distributieregeling, als bedoeld in artikel 8, eerste lid, daardoor is of kan worden geschaad, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar of geldboete van ten hoogste zes duizend gulden.

2. Hij, aan wiens schuld te wijten is, dat goederen, als in het voorgaande lid bedoeld, bederven of worden vernield, beschadigd, onbruikbaar gemaakt of weggemaakt, wordt, indien het belang der volksvoeding of der voorziening met brandstoffen of huishoudelijke artikelen of de goede werking eener distributieregeling, als bedoeld in artikel 8, eerste lid, daardoor is of kan worden geschaad, gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste drie duizend gulden.

Artikel 16.

Hij, die opzettelijk maatregelen, door of vanwege Onzen Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel, of het bestuur of den burgemeester eener gemeente genomen in het belang der distributie van goederen, belet, belemmert of verijdelt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar of geldboete van ten hoogste zes duizend gulden.

Artikel 17.

De vaststelling van prijzen overeenkomstig artikel 2, de aanduiding der opgaven, verlangd krachtens artikel 5, de verbodsbepalingen en regelingen, bedoeld in de artikelen 6 en 7, de distributieregelingen, bedoeld in artikel 8, eerste lid, alsmede de vaststelling van prijzen overeenkomstig artikel 8, derde lid, zijn eerst van kracht na hare bekendmaking in de *Nederlandsche Staatscourant*.

De bepalingen, vastgesteld overeenkomstig artikel 8, laatste lid, zijn eerst van kracht na hare afkondiging op de door de plaatselijke verordening, bedoeld in artikel 172 der Gemeentewet, voorgeschreven wijze.

Aanwijzing eener invulling in wetsontwerp n°. 405. — Voorloopig verslag der Comm. van Rapp. over wetsontw. n°. 313.

Artikel 18.

De feiten, strafbaar gesteld bij deze wet, worden beschouwd als misdrijven, met uitzondering van die, strafbaar gesteld bij de artikelen 10, eerste lid, en 11, welke als overtredingen worden aangemerkt.

Artikel 19.

Met het opsporen van de feiten, bij deze wet strafbaar gesteld, zijn, behalve de bij artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast de marechaussee, alle ambtenaren van Rijks- en gemeentepolitie, de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen, de ambtenaren met de in- en uitklaring belast, de ambtenaren, bekleed met militair gezag, aangewezen krachtens artikel 7 van de Wet van 23 Mei 1899 (*Staatsblad* n°. 128), alsmede alle andere ambtenaren, daartoe aangewezen door Onzen Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel.

Artikel 20.

1. De ambtenaren in het voorgaand artikel bedoeld, zijn te allen tijde bevoegd om in beslag te nemen zoomede om ter inbeslagneming de uitlevering te vorderen van alle voorwerpen, welke tot ontdekking der waarheid kunnen dienen, of welke verbeurdverklaring, vernietiging of onbruikbaarmaking kan worden bevolen, alsmede om inzage te vorderen van alle bescheiden, op zulke voorwerpen betrekking hebbende.

2. Zij zijn te allen tijde bevoegd ter inbeslagneming elke plaats te betreden.

3. Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien, desnoods met inroeping van den sterken arm.

4. Is de plaats tevens eene woning of alleen door eene woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen den wil des bewoners niet binnen dan op bijzonderen schriftelijken last van den burgemeester, of in tegenwoordigheid hetzij van dien burgemeester, hetzij van den kantonrechter, hetzij van een commissaris van politie.

5. Van dit binnentreden wordt door hen proces-verbaal opgemaakt, dat binnen tweemaal vier en twintig uren aan den ingezetene, wiens woning is binnengetreden, in afschrift wordt medegedeeld.

Artikel 21.

1. Deze wet treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

2. Zij kan worden aangehaald als „Distributiewet 1916”.

Artikel 22.

Zoodra de tegenwoordige buitengewone omstandigheden hebben opgehouden te bestaan, zal aan de Staten-Generaal een voorstel van wet worden gedaan, waarbij de intrekking van deze wet zoomede de overgang tot den normalen toestand worden geregeld.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

*De Minister van Landbouw,
Nijverheid en Handel,*

*De Minister van Staat,
Minister van Binnenlandsche Zaken,*

De Minister van Justitie,

AANWIJZING eener invulling, gedurende de beraadslaging in de Tweede Kamer der Staten-Generaal, in het ontwerp van wet tot wijziging van het IXde hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1916. (405).

De in de regels 6 en 7 van de considerans aangehaalde wet is die van 24 Juni 1916 (*Staatsblad* n°. 296).

VOORLOOPIG VERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPORTEURS over de ontwerpen van wet tot heffing van buitengewone belastingen ter gedeeltelijke bestrijding der kosten van den oorlogstoestand. (313).

Het afdeelingsonderzoek van deze ontwerpen van wet heeft de navolgende uitkomsten gehad.

Algemeene beschouwingen.

§ 1. *Noodzakelijkheid der belastingen.* Onderscheidene leden betuigden hunne instemming met deze wetsontwerpen. Hoe onaangenaam het ook zij, dat de belastingen weder worden vermeerderd, er is, zeiden zij, niet aan te ontkomen; het geld moet er zijn, en deze ontwerpen dragen het kenmerk van billijkheid: de zwaarste druk wordt gelegd op hen, die de grootste draagkracht bezitten.

In het algemeen was men van gevoelen, dat deze voorstellen bij de openbare beraadslagingen in de Tweede Kamer belangrijke verbeteringen hadden ondergaan.

Door sommigen werd de hoop uitgesproken, dat de zware financieele druk van den tegenwoordigen tijd niet zoude leiden tot bezuiniging op noodzakelijke en algemeen als nuttig erkende uitgaven, als die voor onderwijs en volksgezondheid. Evenwel meenden anderen er op te moeten wijzen, dat ook ten opzichte van de beide genoemde takken van publieken dienst eene verstandige zuinigheid kon worden betracht, zonder werkelijke benadeeling van het onderwijs of de algemeene gezondheid.

§ 2. *Tijdelijke heffing.* Vele leden waren van oordeel, dat deze wetsontwerpen als compromis tusschen hen, die destijds eene heffing voor eens tot een zeer aanzienlijk bedrag voorstonden, en hen, die al de crisis-uitgaven uit leeningen wilden bestrijden, renten en aflossingen daarvan dekkende uit gewone belastingen, konden worden aanvaard en zij gaven daaraan verre de voorkeur boven het voorstel-Bos c. s. Eene belasting, die, ook na besparing en extra-besparing, niet uit de inkomsten kan worden gekweten, strijdt naar hunne meening met gezonde begrippen van oeconomie en gaat den spaarzin der burgers tegen.

Men heeft dus deze ontwerpen te toetsen aan de vraag, of de voorgestelde belastingen inderdaad uit de inkomsten zullen kunnen worden voldaan, en dat onderzoek heeft de leden hier aan het woord tot de conclusie geleid, dat dit in de meeste gevallen kan geschieden, al moet er dadelijk bijgevoegd worden, dat naar hun oordeel de uiterste grens is bereikt. Om deze reden deden sommigen leden het door den Minister en enkele leden van de Tweede Kamer geopende perspectief van mogelijke herhaling dezer belasting na afloop van den driejarigen termijn, zeer onaangenaam aan. Dit zoude toch in